

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iermii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se inapoiază.

Un număr costă 5 ercerci v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Din tainele vieții.

*E în lumea aceasta și ceva ce stă mai presus de toată stăpânirea omenească: acesta e gândul ce ni-se impune, când ne dăm seamă despre soarta, pe care a avut-o urmașul în scaunul arhipăstoresc al întru fericire pomenuitului Procopie Ivacicovici, metropolitul-patriarh al Carloveștilor.

Guvernul din Budapesta, ademinit de un gând omenesc, a voit să aibă în mijlocul concetățenilor noștri sârbi o ceată de oameni, care sînt gata de a înfruntă asupra poporului sârbesc așa cum voește el și în condițiile hotărâte numai de dînsul.

Deoarece aceia dintre concetățenii noștri sârbi, care prin lucrare stăruitoare ori prin acte de abnegațiune își câștigaseră oare-care trecere la conaționalii lor, nu erau dispuși să primească acele condițiuni, guvernul s'a mulțumit cu oamenii, pe care i-a putut găsi. În gândul lui omenesc era destul să-i pună pe acești oameni în pozițiuni cu cel mai larg cerc de înfruntare, să-i susțină cu ori-ce preț și să-i spriginească în silințele lor de a strivi pe cei-ce le stau împotriva, pentru-ca ei să aibă și trecerea, de care aveau trebuință, ca să poată înfruntă cu succes.

Și cînd deci, că Sârbii au venit în țările aceste sub conducerea vlădicilor lor și că dela 21 August 1690, cînd împăratul Leopold I. a emis diploma, prin care le acordă privilegiile, și până în zilele noastre, adevărat timp de vre-o două sute de ani, ei tot de capii lor bisericesci au fost conduși, guvernul a socotit, că scaunul de metropolit-patriarh din Carloveșt e înalta pozițiune, în care trebuie să pună pe omul voitorilor sale, ear' aceasta cât mai curînd.

El nici n'a mai așteptat deci încetarea din viață a bătrînilor Procopie, ci a numit pe Gherman Anghelicî administrator, pentru-ca până la moartea titularului să-și câștige trecerea, pe care n'o avea.

Obștia creștinească însă tot nu l'a voit pe Gherman Anghelicî șieși cap, ci a ales pe Stoicovici și pe Zsivkovics. Guvernul, profitînd de pozițiunea sa constituțională, a stăruit, ca coroana să nu-i dea nici unuia, nici altuia din acești aleși ai obștiei. Preafalta confirmare: li-a fost impus Sârbilor pe Gherman Anghelicî, omul despre care se scia lămurit, că nu se bucură de încrederea coreligionarilor sei, nici de iubirea lor.

Timp de șapte ani, cât a stat în fruntea bisericii sale, acest om de încredere al guvernului a fost atît de rău vădît în mijlocul conaționalilor sei, încât scirea despre încetarea lui din viață a produs cele mai vii manifestațiuni de bucurie în biserică, pe care o păstorise, ear' auctoritatea lui a fost atît de slabă, încât în ciuda veniturilor mari, de care dispunea, cu toată puterea lui arhieriască, cu tot spriginul, pe care i-l dăduse guvernul, el n'a putut să adune în giurul seu decît oameni slabi de fire, care n'au fost în stare să-i facă înmormîntarea potrivită cu pozițiunea ce ocupase și despre care ați merge vestea, că ar fi jefuit pe cele-i ridicase și ținuse, ba până chiar și că l-ar fi gătuît în ciasul morții, ca nici măcar tîgna muririi firesci să nu o aibă.

Ba nici chiar atît nu e destul.

Acum, după-ce ies la iveală consecințele firesci ale politice greșite, pe care guvernul a urmat-o față cu Sârbii, se lapedă de Gherman Anghelicî și aceia, care l-au ridicat, l-au susținut, l-au îmbrăcat, l-au siluit să meargă pe calea cea tristă a vieții lui.

Luînd drept punct de plecare scrierile venite dela Carloveșt și Neoplanta, oficiușii dela „Pester Lloyd“ (Nr. dela 16 Noembrie) constată cu adîncă durere, că „biserica ortodoxă sârbească din Ungaria se află într-o grea decadență morală și spirituală, că surescnența preoțească îi lipsește, că așezămînte de educație și de instrucțiune tot mai mult decad...“ Căci, „durere, n'a găsit nici Gherman Anghelicî timp, ca să-i însufle biserică, unde el sunt date: săcătura tot săcătura rămâne ori-și-cât de sus am pune-o, nemernicul tot nemernic, în ori-și-ce haine l'am îmbrăca.

Care va să-și dădă, tot mai are răposatul Anghelicî și apărători.

Nu! Oficiușii nu apără pe răposatul patriarh; ei apără guvernul față cu cei-ce îi dîc: Cum ai putut tu

să-i recomanți Coroanei un asemenea om!?

Aruncă vina asupra „oposițiunii“, ca guvernul să pară mai puțin vinovat de a fi pus în fruntea unei biserici pe un om, care a dus biserică la decadență, fiindcă fusese pus acolo, ca să „lupte contra unei oposițiuni dușmane statului“, să împlinească un rol politic, ear' nu să dea prin viața sa exemplu de trai creștinesc, nu să slugească statului, nu să asiste la examene, nu să încurajeze tinerimea, nu să conducă întreaga viață morală și intelectuală a turmei ce avea să păstorească.

Chiar acum, după-ce au ieșit toate la iveală, oficiușii dela „Pester Lloyd“ ved în cei compromisi numai pe „sustînătorii ideii de stat“.

„Nu va fi deprisoș“, — dîc ei, — „să le punem amicilor noștri dela presa maghiară în vedere, că Gherman Anghelicî până la moartea sa, ear' cei mai intimi aderenți ai lui și după moartea lui au fost persecutați cu cea mai neîmpăcată ură decîtă aceia, care erau în același timp și dușmanii jurați ai ideii de stat maghiară, și că noi nu avem cătuși de puțină cauză să participăm la manifestațiunile de bucurie ale acelora, la moara cărora destăinuirile celor din urmă dîle par a mina apa“.

Cu alte cuvinte: Tăceți, căci interesul nostru nu e, ca adevărul să iasă la iveală!

Se înțelege, că nu este!

Cele petrecute la Carloveșt și la Neoplanta trebuie neapărat să producă în toate mințile convingerea, că oamenii se pot scoate la iveală, dar' nu se pot crea. Singur numai Dumnezeu împarte vocațiuni, ear' noi oamenii putem numai să le recunoaștem acolo, unde ele sînt date: săcătura tot săcătura rămâne ori-și-cât de sus am pune-o, nemernicul tot nemernic, în ori-și-ce haine l'am îmbrăca.

Gherman Anghelicî a fost un om slab, și tot om slab a rămas și ca metropolit-patriarh, tot numai cu oameni ca dînsul a putut să se încunguiere și tot numai slabe lucruri a putut face; astfel nu numai că n'a putut să aibă înfruntarea, pe care o intenționase guvernul, ci a fost o adevărată plagă pentru biserică și a compromis pe aceia, care l-au pus în pozițiunea de metropolit-patriarh.

Dacă guvernul ar fi voit în adevăr să-și câștige înfruntarea asupra Sârbilor, el n'ar fi lucrat prin oameni ca Anghe-

lici și cei-ce se adunaseră împregiurul acestuia, ci prin alții, cărora le era dat să poată inspira încredere și iubire.

De aceea astăzi, după-ce toate au ieșit la iveală, oamenii preocupați de binele obște se dîc guvernului: Ori n'ai sciat să-ți alegi oamenii de încredere, ori ai ales dinadins pe aceia, care trebuiau neapărat să ducă biserică sârbească la o „grea decadență morală și spirituală“, fiindcă aceasta o voiail!

Ce bine i-ar veni acum guvernului, dacă Sârbii sînt acum opt ani ar fi cedat presiunilor făcute de dînsul, s'ar fi dat după pîr și l'ar fi ales pe Gherman Anghelicî fie chiar și numai cu majoritate de un vot, pentru-ca astăzi oficiușii se poată dîc: Nu guvernul răspunde, ci congresul, care l'a ales; Sârbii ei înșiși și-l-au dorit; omul lor de încredere era.

Sârbii însă n'au voit să-l aleagă nici după-ce se încredințaseră, că guvernul numai pe el îl voește.

Cu toate aceste oficiușii se lapedă de răposatul protegiat al guvernului.

„Fie“, — chiar și numai pentru vecinica amintire — dîc ei, — „e bine să se constate aici, că nici ocolirea majorității congresuale de atunci din partea Coroanei nu are să fie derivată din influența guvernului ungar, ci că în sinul bisericii sârbesce se iviseră atunci curente, de care Coroana a ținut seamă prin numirea lui Anghelicî.“

Cu alte cuvinte, guvernul a găsit atunci „în sinul bisericii“ o coadă de topor și profită așî de dînsa, ca să arunce vina asupra Sârbilor și să se lapede de omul, pe care el l'a făcut ce nu trebuia să fie nici-odată.

Ruşinat astfel de zadarnicele opiniri, pe care le făcuse, și de consecințele acestor opiniri, guvernul promite, că de astădată va ține seamă de voința Sârbilor.

„Noi credem“, — dîc oficiușii, — „că guvernul va alege partea cea mai bună, dacă se va abșține de la ori-și-ce înfruntare directă asupra afacerilor bisericesci ale Sârbilor.“

Eară noi, care nu sîntem oficiușii, credem, că guvernul Ungariei a cam perdut pofta de a-i mai recomanda Coroanei oameni, care nu se bucură de încrederea și de iubirea obștească, căci e prea mare răspunderea, pe care o primesce acela, care fi dîce unui monarh: Acesta e omul, care țîi va păstra iubirea supușilor ței!

Supușii ei înșiși mai lesne iau asupra lor asemenea răspundere.

Ademinit de un gând omenesc, guvernul din Budapesta a voit să înfruntarească asupra concetățenilor noștri sârbi prin oameni aleși după placul lui, și nu numai că n'a putut să înfruntarească, dar' i-a înstrăinat cu atît mai virtos pe Sârbi. Așî dar' scie și el, că trebă bună nu prin ori-și-cine se poate face și nu se mai încumetă a le impune Sârbilor conducătorul bisericesc, ci fi lasă pe dînsii să și-l designeze.

Sâracii șovinisti!

(=) „Noi am ajuns acolo, că chiar și cele mai îndreptățite dorințe ale națiunii se tîmbrează de abuzuri și șovinism!“

În această frasă de tînguire culminează vorbirea deputatului Cornel Ábrányi, rostită în dieta țerii la 19 n. al curente.

Ear' prin sentimentele, pe care le-a îngrămădit în această elegică exclamațiune, a produs un efect atît de mare, încît nu numai partidul seu propriu, ci întreagă oposițiunea moderată și nemoderată l'a sârbătorit într'un mod rar în felul seu chiar și la noi, în țeara tuturor imposibilităților exaltate.

Apponyi-sti și Kossuth-isti s'au adunat în onoarea lui Cornel Ábrányi la un banchet de înfrățire, și-au arătat reciproc cea mai fragedă dragoste, au beut, au toastat și au aiurat până după medul nopții pentru idealurile, care însufleșesc opoșiția „națiunii“ în lupta cea crîncenă cu guvernul, care nu numai că nu se poate ridica la înălțimile acestor idealuri, ci înșesește țeara înaintea străinilor, descoperă drepturile sînte ale „națiunii“ și o duce la perire prin germanizare.

Aceasta s'a întemplat în luna lui Noembrie, anul dela nascerea Dnului 1889, în vremea „Kultur-Egylet“-urilor și sub ocîrmuirea lui Coloman Tisza, sdrobotorul de naționalități!

Nu mai începe nici o îndoială, că poetul deputat din opoșiția moderată, Cornel Ábrányi cel tînr, n'a vorbit numai în numele seu, ci a fost tîlmaciul celor mai intime vibrațiuni ale tuturor inimilor opoșiționale din parlamentul din Budapesta. Dovadă însuflețirea, cu care a fost primită vorbirea lui, dovadă cînteca ce i-s'a făcut în urma ei. Contele Albert Apponyi într'un toast dela

FOIȚA „TRIBUNEI“

Pesimismul în poeziile lui Mihail Eminescu.

De Vasilie Goldis.

(Urmaso.)

III.

Experiența produce ideile, aceste influențază asupra experienței de apoi. Vieța omenescă este o pînză țesută din aceste două elemente și firele sînt adese atît de tare bătute laolaltă, încât nici nu le poți deosebi. Dacă înfrînțarea ideilor asupra experienței produce o forțare și împedecare în mersul firesc al istoriei omenimii, atunci se nasce conflict între formele pozitive de viață isvorite din experiența trecută și între necesitatea reală a prezentului.

Timpul, cînd acest conflict devine conciu în gândirea oamenilor, se numește timp de tranziție și el se sfîrșește totdeauna cu reformarea vieții omenesci în înțelesul experienței mai nouie fire prin conștelegere pacnică, fie prin revoluțiune.

A devenit deja o expresie banală, dar' este foarte adevărat, că trăim într'un timp de tranziție.

Să ne înțelegem.

În evul vechiu și mediu oamenii înțelegeau lumea din raportul ce și-l închipuiau între aceasta și Dumnezeu. În evul vechiu ei au întocmit în mîntea lor acest raport în mod deosebit și interesant, în cel mediu raportul se caracterizează prin o preponderanță a unui element din cele două, a religiei.

Această preponderanță produce interesanta înșurire a evului mediu, care caracterizează toate instituțiunile lui și care mai ușor s'ar pute exprima prin: „domnirea auctorității“. Lumea veacului mediu trăia sub domnirea auctorității; auctoritate în știință, auctoritate în relațiunile vieții dîlnice. Multe necăzuri și multe decepțiuni amare a trebuit să îndure omenirea, până cînd din trebuințele tot mai mult simțite ale vieții, din martiriul multor genii, care au murit pentru afirmarea experiențelor nouie în contra convingerilor vechi, din cultura ce creșcea încet-încet, prelîngă toate opintirile ce i-se făceau decîtă lumea ideilor bătrîne, — se născu acel curent, care produse pe un Luther în contra auctorității în religie, pe un Descartes în contra auctorității în filosofie. Filosofia evului nou cu Descartes procede tot din raportul dintre lume și Dumnezeu. Înșurirea cea mai însemnată și mai esențială însă a lui Dumnezeu este aceea, prin care mai ales se deosebeste de materie: rațiunea. Basa lumii, după conceptul filosofiei acesteia, este rațiunea. El a făcut lumea, ea o susține. Lumea medie cîtră sfîrșitul veacului al XV-lea începe a prinde convingerea, că adevărul isvor al ori-cărei cunoștințe este rațiunea.

istoria culturii omenesci ni-se pare o undulațiune din extrem la extrem, căutînd vecinice calea cea de mijloc.

După domnirea despotică a auctorității urmează domnirea despotică a convingerii individuale, după autonomia auctorității, autonomia rațiunii. Noul principiu dă nascere mai multor curente filosofice, care toate își au reprezentanții lor; de multe-ori între ele există luptă crîncenă, dar' în fond toate sînt una:

rațiunea este basa tuturor cercetărilor în criteriul ori-cărui adevăr. Ieșit din trebuințele vieții dîlnice și din experiențele nouie, acest fel de gândire se lățește tot mai mult în lumea întreagă și reformează viața omenimii, dîndu-i caracterul evului nou. Începînd din secolul XV, el își ajunge consecințele extreme în cel al XVII-lea și XVIII-lea. Acum domnesce în deplina sa splendoare raționalismul. Rațiunea în încrederea-i nefermă încearcă a reforma lumea mai întîiu în teorie, apoi în praxă. Deviza secolului XVII este, că prin rațiune putem cunoaștea lumea, cea a secolului XVIII, că tot rațiunea ne poate înveța cum să trăim, ca să fim fericiti. Acest secol cu drept cuvînt se poate numi periodul optimismului în istoria întemplărilor omenesci. Nici-cînd în decursul acestei istorii nu s'au născut atîtea sisteme fericitoare de oameni, ca în secolul XVIII. Pentru toate erau teorii: cum s'ar pute perfecționa omenirea prin creștere, cum s'ar pute fericirea stăruie prin constituții, a face prin domnirea rațiunii rîsboaiile imposibile etc. etc. Și caracteristica timpului este, că toate aceste teorii aflau pe deplin credemntul la contemporani, deși ele nu și aveau izvorul în experiență, ci numai și numai în raționare.

Se înțelege, că acest fel de gândire n'a putut da nascere pesimismului. Dacă rațiunea e dumnezească, nici productul ei, lumea, nu poate fi fără nici o valoare.

Precaud însă raționalismul cuprindea tot mai mult mîntea oamenilor și încetul cu încetul reforma toate tenelele vieții, printre milioanele muritorilor ici-colo se afla câte unul, care sta pe gînduri și nu i-se prea părea de trebă, ear' filosofia atinge din

nou fundamentul gândirii deobște și Spinoza exprimă convingerea, că nu se poate să credem, că numai și numai rațiunea este baza existenței noastre. Ideea lui fundamentală este, că rațiunea nu există fără materie sau: materia are rațiune. În această filosofie materia e de aceeași însemnată cu rațiunea sau spiritual. Empirismul englez începe a se ocupa tot mai mult de această materie; științele exacte iau un sbor ne mai pomenit. Idei materialiste încep a prinde rădăcini în cugetarea popoarelor. În aparență materialismul n'a favorizat pesimismul. Căci cu el deodată nasce teoria plăcerii, în etică ideea fericirii individuale, ca basă a ori-cărui moral. Dacă fericirea individuală n'ar fi ceva real, ci numai iluzorie, atunci materialismul nu mai poate afla nimic prețios în lumea aceasta. Oamenii întru adevăr încep a deveni sceptici în destiune. Scepticismul își are izvorul earăși la Englezi, dar' ei, ca totdeauna practici, nu trag consecințele cele din urmă, nu predică pesimismul, sînt sceptici și în privința aceasta.

Pesimismul numai atunci a putut deveni sistem, cînd direcțiunea cugetării filosofice indicată prin teoriile materialiste începe a reforma convingerile despre adevărata basă a lumii. Firul cugetărilor filosofice îl iau earăși Germanii. Influnțat de empirismul englez și procedînd din filosofia lui Spinoza, Kant își întesce agera-i privire ear' spre temelii lumii și începe a lua la critică teoria în valoare până aci despre această temelie. Vom vedea, unde va duce firul raționărilor lui Kant. Din ele va nasce în urma urmelor părerea despre nimicnicia vieții omenesci, ele vor produce pesimismul sistematic în gândirea deobște a secolului XIX.

Filosofia însă nu poate da nici-cînd direcțiune vieții omenesci, dacă ea însași nu și are rădăcinile sale în cea viață. Și oare viața popoarelor culte din lume nu se formase astfel, ca să fie și isvor și roditor teren pentru acel fel de gândire pesimistică ce caracterizează timpul în care trăim?

Pesimismul secolului XIX. este reacțiunea optimismului fără margini al secolului XVIII. Visurile secolului XVIII. sau de fel nu s'au împlinit, sau luară cu totul altă formă. Însuflețirea secolului XVIII. e admirabilă, dar' ea o „fata morgana“ au dispărut idealurile lui. Oamenii credeau, că vor fericii lumea cu ele, ear' noi, nepoții, observăm, că nu erau bune de nimic. Vieța de stat luă altă direcțiune, cea socială produse nouie neegalități, nouie caste în locul celor vechi, pentru a căror dărîmarea atîta sânge a curs, credința noastră în posibilitatea luminării poporului se clîtină tare; rîsboaiile viscolesc și amenință o parte a pămîntului cu transformări mari și sfîrșitul luptei, rezultatul ei nici cî-l visăm. Interesele economice apăsă toate celelalte interese, care mai înainte erau mai presus de ori-ce interese, și numai armele sînt materia de preocupare a puternicilor lumii. Noi înșine ne plîngem, că prea căutăm plăcerile vieții și mijloacele, lor și tocmai prea căutîndu-le mai virtos, nu le aflăm; nu credem în nimic, viața ne pare pustie și goală. Poate-că sub cenușa ideilor lumii noastre se aprinde cu încetul germinele unei vieți nouie, dar' noi nu-l simțim, simțim numai goliciunea vieții noastre. Astfel de timp e foarte acomodat spre predicarea teoriilor pesimiste. Începînd mai ales cu anii 50 ai secolului nostru, filosofia lui Schopenhauer își aruncă puternic valurile peste omenirea

banchetel de înfrățire a felicitat opoziția, care numără între ai sei membri atât de valoroși pe Ábrányi, care într-o oară a devenit un bărbat mare.

Așadar dela 19 Noembrie începând marea „națiune” are cu un titan mai mulți între luptătorii sei, ear’ acesta este Cornel Ábrányi, devenit om mare prin viorbirea sa parlamentară din acea zi.

Toate aceste dovedesc, că în adevăr în ochii opozițiilor maghiare, astăzi înfrățite, ideile enunțate de Ábrányi sînt lucruri grozav de mari, sînt ideile lor conducătoare. Prin urmare din adîncul piepturilor opoziționale este ieșită și frasa citată în fruntea acestui articol.

În adevăr, în cetate sau auzind amarnica tânguire exprimată în această frasă, întreagă lumea va fi cuprinsă de un sentiment de milă și va exclama: Săracii șovinisti!

Da, săracii șovinisti! Ei oamenii cuprinși de cele mai nobile intențiuni, ei luptătorii neînfrațiți pentru drepturile sfînte ale națiunii, ei care nu pretind decât ceea-ce legea acordă națiunii, ei dreptii și virtușii sînt timbrați de șovinisti și oameni capabili de abuzuri!

Sau doară nu sînt ei reprezentanții celor mai legitime aspirațiuni ale „națiunii”, când stăruie pentru desmembrarea puterii de apărare a monarhiei, când insultă steagul negru-galben și când cer în armata comună privilegiul pentru limba maghiară în contul celorlalte limbi vorbite de majoritatea cetățenilor patriei comune?

Nu sînt ei reprezentanții cei mai drepti și mai echitabili ai națiunii, când fac guvernului Tisza-ist imputarea, că nu face destul pentru „idea de stat maghiară”, va să zică nu maghiarizează cu destul succes, deși a omorît ori-ce viciu publică nemaghiară și este pe calea cea mai bună să omoare și puțină viciu culturală a naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Și cu toate acestea Tisza desconsideră drepturile „națiunii” și „germanizează” țeara, ear’ opoziția, basată pe aceste sfînte drepturi luptă, ca să răstoarne pe Tisza și să introducă o eră și mai priincioasă Maghiarilor, și mai apăsătoare pentru nemaghiari.

Cel mai sfînt drept al „națiunii” îl reprezintă opozițiile înfrățite și când emulează cu cei din tabăra guvernamentală întru a ignora pe toți cetățenii de altă limbă ai patriei și a-i numi „străini” și „dușmani ai statului” pe simplul motiv, că nu voesc să se maghiarizeze, ci țin a li-se considerați drept ceea-ce sînt și a li-se garanta dreptul de existență și dezvoltare pe baza principiului egalității îndreptățiri.

Și sfînt între toate cele sfînte este dreptul „națiunii”, pe care se bazează opozițiile în idolatria lor pentru Kosuth, pe temeiul căreia cer legi excepționale pentru menținerea dreptului de cetățean al acestui încăpăținat revoluționar, care de bunăvoie trăese în exil, unde tot încă se gerează ca dictatorul Ungariei și de unde trimite cre-

dincioșilor sei enunțaiuni ca și aceea, că dinastia legitimă a Ungariei este o nenorocire pentru țeară. În numele acestui sfînt drept revoluționar agitează opoziția neconturbată de-cenii întregi de-a rîndul, fanaticizează ținerimea maghiară pentru principiul Kosuth-ist și procură marelui revoluționar țeci de diplome de cetățean al orașelor maghiar și pentru această sfîntă activitate li-se face imputarea de abus și șovinism!

În adevăr mare dreptate a avut „marele” Cornel Ábrányi să se plîngă de nedreptatea lumii.

Ne cuprinde și pe noi un fel de milă pentru opozițiile maghiare, mila de care s’a învrednicit lupul, când se tînguia, că de nedreptă este lumea, că-i ia în nume de rău pofta lui legitimă și naturală de a mînca miei.

Săracii șovinisti!

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 10 Noembrie st. v.

Din parlamentul maghiar.

În dieta din Budapesta se continuă desbaterea asupra proiectului de budget. În ședința de alaltăieri, deputatul Iosif Madarász și-a terminat discursul sau cu rugarea, ca dl Coloman Tisza să se retragă. Horánszky a criticat de-a dreptul budgetul. El a luat pe rînd toate pozițiile aceluia și a arătat, că proiectul nici de astădată nu se întemeiază pe baze bizuite. Oratorul a dis, că acum ar trebui să vină timpul reformelor, dar’ din discursul de Luni al lui Rakovszky s’ar pute concluda, că cei din giurul ministrului-președinte nu vor să se scie nimic de aceasta. După Horánszky a vorbit ministrul de finance Wekerle. Față cu lamentațiunea opoziției, ministrul a arătat asupra impregiurării, că poporațiunea, mulțumită unei economii mai dezvoltate, suportă actualele poveri mai mari cu mai multă ușurătate, decât cele mici de odinioară. El se provoacă la exoșul lui, în care accentuează necesitatea reformei administrative și judiciare și aduce în combinațiune chiar și regularea valutei. În decursul mai departe al vorbirii sale, ministrul de finance a combătut obiecțiunile ce se fac în contra realității budgetului, țicînd, că toți factorii, de care se poate ține cont aci, au fost luați în considerare la compunerea acestui budget. Dar’ opoziției nu-i este atîta pentru budget, cât mai mult pentru dușmănia ei față cu ministrul-președinte, și el, ca succesorul ministrului-președinte în ministerul de finance tot trebuie să declare solemn, că toate succesele obținute pe acest teren au să se mulțumească singur numai înțelepciunii și activității ministrului-președinte. Ministrul și-a terminat discursul seu de o oară cu admiterea, că opoziția poate să se reclame și ea o parte a meritului, dar’ ea trebuie să recunoască, că greșala națională a neținerii măsurii s’a nutrit și în rîndurile

ei. Și e nepermis a respinge din motive personale budgetul, ale căruia calități dealfel se recunosc. Dl Wekerle a fost întîmpinat decătră partidul guvernamental cu ovațiuni sgomotoase.

La sfîrșitul ședinței deputatul Ludovic Csátár a adresat ministrului-președinte următoarea interpelațiune: 1. Este adevărat, că ministrul comun de războiu a vîndut 400.000 pușci sistem Werndl cu 70 cr. bucata? 2. Dacă da, guvernul unguresc datu-și-a învoirea la aceasta? 3. Plătîva guvernului comun guvernului unguresc 30 procente, adevă 120.000 fl. din prețul cumpărării? 4. De ce guvernul unguresc nu și-a validat influența, ca cele 120.000 pușci ce cad pe Ungaria să se împărțească pentru gloatele unguresci? Ședința s’a ridicat la oara 1¼ d. a.

Revoluțiunea în Brasilia.

Răspunsul împăratului Dom Pedro la împărțirea guvernului provisor despre proclamarea republicii sună astfel: „În vederea adresei ce mi-s’a prezentat cu data de 17 l. c., m’am hotărît a ceda impregiurării, a pleca mîna cu întreaga familie în Europa și a părăsi această țeară iubită, căreia i-am servit aproape un veac cu credință și iubire. Eu mă voi gândi la Brasilia totdeauna cu bucurie și voi nutri speranțe pentru bunăstarea ei.”

Se scie, că generali, judecătoria și toți ceialaltii funcționari civili și militari s’au declarat aderenți ai republicii.

Detronarea împărației din Brasilia se pare dealtmintrelea, că nu a făcut nici-o impresie atît de adîncă ca în Petersburg. „Journal de St. Pétersbourg” își exprimă regretul, că și Brasilia și-a permis acum luxul instituțiilor unui pronunțament militar, și se teme, că în urma căderii celei din urmă monarhii în America, Brasilia îi stă dinainte un viitor foarte trist.

Administrația tizzaista.

Primum următoarea scrisoare dela un preot dela sat, din care în modul cel mai trist și mai drastic se vede, că de necesară este în Ungaria reformarea administrației.

Spring, în ziua SS. Archangheli.

Onorate Dle Redactor!

Binevoiți a face loc în prețitul diar ce redigați, unui cas unic în felul seu ce cred, că nu are părechie, sau dacă are, apoi putem exclama: Timpuri de tristă memorie am ajuns!

În ziua SS. Archangheli des-de-dimineață, până nici nu am gătat cu rugăciunile de mîncare, mî trezesc cu un jurat ce mă provocă să ies afară, că gendarmul bate la poartă să mă duc la drum numai decăt. Întrerupîndu-mi rugăciunea, am țis să mă aștept, când eată că gendarmul vine în mijlocul curții cu un aer neuman, ca unul ieșit din mînte, și sberă să merg la drum numai decăt. Eu însă fiesce-care cap de viață am plătît-o cu 2 fl. v. a. ca răscumpărare de drum, afară de 2 vaci, care le-am ținut și le țin de prä-

silă, care nici-odată nu au fost înjugate, și pentru acele m’a silit a face 4 halămburi (prisme). Nu am fost în clar și nici acum nu sciu cu siguritate, că vita, care nu scie trage la jug, încă e supusă la facerea drumului, ce dacă e așa, nici nu e lucru rațional. Destul, că gendarmul nu iese cu una cu două din curte, ci după-ce am țis, că astăzi e sêrbătoare și că trebuie să mă duc mai înteu la sf. biserică, unde are să meargă și sluga mea, că astăzi nu-mi prind vitele la jug, începe a înjura de Dumnezeu și cele sfînte, ieșind cu aceea, că-mi va arêta ce sêrbătoare e. Dala mine merge la celalalt paroh și-l mână la drum, și spre a ne face de ris și uatjocură înaintea poporului, gendarmul ca unul ieșit din mînte nu a înceta până când nu am țis ieșit la drum.

Acum las fiesce-cărui om cu mîntea să-nêtoasă se-și închipească, că cum stăm, unde am ajuns în secolul lumii? Timpuri de tristă memorie sînt, când preoții sînt expuși la astfel de scandale din partea gendarmeriei, când nici curțile parochiale nu sînt cruțate de gendarmerie, nici chiar în ții de sêrbătoare, ei vine ca la nisece furi și criminalisti. Chiar îmi țise lăcîrînd un om bătrân din comună: „Părinte, eram să mor de bătrân și aceasta să nu o vîd! Crede-mă, că mai rele țile am ajuns ca în timpul jobăgiei, căci atunci în curtea popii, cantorului și a diaconului, ni-menea nu cotea a intra și sêrbătoarea era sêrbătoare!” Așa a vorbit acela după judecata lui și încatva a avut dreptate.

Dar’ să lăsam pe bătrânul nostru în timpul de tristă reminiscență și să venim acuma tîrțiu, după anul de grea cercare, și să întrebăm preoții care mai sînt în viață, ce oare așa se desconsideră sêrbătorile, de așa respect și va să se bucură preotul? Și cred, că îmi vor răspunde, că acum stăm cu mult mai rău în toată privința ca atunci.

Să mergem mai departe și să întrebăm că are cunoscînt de astfel de lucruri puterea politică? Și dacă are, cu drept e să se incuviințeze aceste scandale. Și încă în ții de sêrbătoare, când preotul mai cudeadînsul are să edifice poporul în moralitate și să-l întărească în credință!

Nu arare-ori se aude tocmăi chiar dela aceea, care fac păcatele, aruncînd în mod nedrept asupra preoțiilor cauza scaderii în moralitate și în credința a poporului, precănd în faptă chiar dînșii sînt cauza adevărată, căci am ajuns așa țile triste, când sêrbătorile noastre se desconsideră, poporul se juguțese când trebuie să meargă la sf. biserică și preoții în ții de sêrbătoare cu gendarmii se mină să facă drumul și alte de aceste, care toate sînt în contra moralității și cultului divin. Preotul cu inima plină de amăriciune le vede și suferă toate aceste, și cunoscîndu-și datorința cea sfîntă, merge de multe-ori măchnit la sf. biserică și acolo mai tare se întristează cu sufletul, vîdîndu-se numai cu 2—3 inși în locul Domnului. Căci pe unii îi desmăntă chiar aceea, care păcatele lor le place a le arunca asupra altora, ear’ alții ar veni, dar’ trebuie să aștepte pe executorul de dare și de aruncari, așa încăt sêrmanul nu scie ce să facă și uită cu totul că e sêrbătoare, ba și sunetul clopotelor nu-l mai aude de larma gendarmilor și a acelora ce-l hățnesc și în o parte și în alta. Poftim apoi moralitate și vrednicie!! În adevăr putem țice, că dacă lucrurile vor merge tot așa, nu sciu unde

vom ajunge, dar’ la bine sciu că nu. În astfel de impregiurări critice nu avem alta de a face, decăt a ne plînge necazurile și la alții, unica noastră mîngăiere.

Dacă mai sînt astfel de casuri analoge, în care sêrbătorile noastre să nu se respecteze și preoții să fie scoși cu gendarmii la drum în ții de sêrbătoare, oare atunci nu ar fi timpul binevenit, ca superioritatea noastră bisericască, cu puterea ce o are și mijloacele ce-i stau la dispozițiune, să se îndure a arêta și a face astfel de lucruri cunoscute preabunului nostru Monarch și înalțului minister reg. ung., că preoțimea, care în timpul present mult suferă și deoparte și de alta, oare multe îmlinesce tot din oficiu și fără nici o remunerare, să nu fie de ris înaintea poporului, ci să i-se recunoască autoritatea preoțască și respectul și să nu fie degradată până acolo, ca gendarmieria să umele, și încă în ții de sêrbătoare, prin curțile preoților ca la criminalisti? Oare nu ar fi timpul, ca arhiepiscopii și metropolii nostri să se îndure a relata aceste scandaluri triste și a ne ridica încatva respectul?

Eu așa cred, că dacă vor fi cunoscute aceste la locurile mai inalte, am întîmpina noi preoții mai mult respect din partea organelor publice și prin urmare și din partea poporului în impregiurările critice, în care ne aflăm, și apoi atunci de bună-seamă va pute crește și moralitatea, care e baza și fundamentul fiecărui stat, precum și credința în Dumnezeu.

Nu mai așa se pot crește fii buni patriei, dacă și sêrbătorile noastre se vor respecta și nu se vor desconsidera nici aceea, care prin voință și dispozițiune divină sînt trimiși a sădi și edifica poporul în moralitate și frica lui D-șeu, adevă preoții.

Petru Cordea,
preot român gr.-catholic.

CRONICĂ.

Dela Curte. Din Atena se șerie, că părechia imperială germană, întorcîndu-se dela Constantinopol, a făcut o vizită Maiestății Sale Împărătesei-Regine Elisabeta în Corfu în 9 l. c. — Onomastica Împărătesei-Regine s’a sêrbat în Gödöllő cu multă solemnitate. La 8 dimineața a asistat Monarchul la celebrarea liturğiei dimpreună cu ambe fetele Sale Gisela și Maria Valeria. La 10 oare s’a celebrat un Te-Deum. Archiducesa Maria Valeria a trimis Împărătesei-Regine de țina numelui Ei un acuarel zugrăvit de propria ei mînă, reprezentănd un peisagiu din impregiurimile Meranului. — În 25 l. c. Principele Leopold și Principeasa Gisela de Bavaria vor pleca din Viena îndêrēt la München.

Numiri. Ministerul reg. ung. de justiție a numit cancelist la judec. cerc. din Tugnad pe Carol Ballásy, țurnist la trib. reg. din Dej. — Ministrul reg. ung. de culte a numit învătătoare ordinară de stat la școala superioară de fete din Timișoara pe Etelca Indali Benedek.

Boala egipteană de ochi. În 15 l. c. se aflau bolnavi de trachomă în Oprea-Cărtșoara 31 de oameni, în Streața-Cărtșoara 25 și în Arpasul-de-jos 35 de oameni.

Cheul dela Seghedin. Lucrările de restaurare ale cheului dela Seghedin se continuă și acum sub supraveghierea oficiului de inginerie din Seghedin. Până acum numai s’a întărit țermurile cu petri, s’au pus până acum

cultă și cu el deodată Byron și Leopardi în minunate cînturi cîntă durerea vieții.

Experiența produce ideile, aceste influințează asupra experienței de apoi.

Raționalismul cufundă lumea în contradicții, producînd nefericirea timpului present. Adevăratele genii prevedeau urmarea, și cristălisând și ei sub influența timpului lor, eugutera îndeobște a contemporanilor, au dat nascere acelu sistem de a gîndi, care caracterizează în mod atît de deosebit timpul nostru și care ne este cunoscut sub numele de pesimism. Vom vedé înlănțuirea ideilor ce alcătuesce acest sistem și cum poetul Eminescu ca unul, care în sine trăia vicia evului nostru întreg, vîdînd cu ochii genului în visualele existenței lumii moderne, își lipese sufletul de ele și ni-le intrupează vîrsându-le într-o admirabilă formă.

(Va urma.)

E tîrțiu.

— Istorie americană. —

„Auți călăuz, conductor, mașinist! Ce miserie este aceasta? Un pătrar pe unspredece și trenul încă tot nu pleacă. Fac arêtare la direcțiune. Împrocesuez societatea. Ne mai pomenit, a întărția pe om atîta timp!”

„Nu sbiera atît de urit, dle. Mă faceți nervoasă.”

„Dar’ astfel a risipi timpul cel scump!”

„În decursul drumului mașina va suplini întărțierea.”

„Timpul meu totuși va rămăne în pierdere. Mașina își va suplini întărțierea sa, dar’ a mea nu. În atîta timp căte aș fi putut

isprăvi! Aici în cușca aceasta de drum înfundată nu se poate omul apuca de nimic.”

„Cetesse jurnalul!”

„Aș, drept! Mi-e tocmăi în mînă. Mă și apuc îndată. Înainte de a mă aprofunda în cetire, îmi e permis a scii, cui am de a-i mulțumi acest sfat bun? Eu sînt Atanasie Dich, fabricant de telefon.”

„Mă bucur, dle, de norocire. Demult te cunosc din veste. Eu sînt Peace Beatrix, ficia proprietarului dela fabrica de pantofi „Pantofol turcesc.”

„Oh! a aceluia ce fabrică minunați păpuși din pele de crocodil?”

„La serviciul d-tale!”

„Mă bucur foarte de norocire. Îmi cer scuse pentru expectorațiunile de mai nainte. Nu-ți voi mai fi spre greutate. Așa că acum îmi vei permite să mă îngrop în cetire?”

„Poftesse numai!”

Într-aceste trenul plecă și Peace Beatrix, de un exterior plăcut ce aparținea unei miss de 24—30 de ani, privind pe fereastră, se desfeta în variata panoramă ce mereu se schimba prelîngă linia ferată; și până-când Atanasie Dich mormăia, cetînd publicațiunile din jurnalul întins cu ambele mîni înaintea nasului.

Nici nu se consideră în America un fabricant de dai-Doamne, care cetosece altceva decăt publicațiunile.

Deodată Peace Beatrix și Atanasie Dich se urse în distrațiunile lor. Miss se aședă pe bancă, după-ce părăsi feroastra, fabricantul, împăturîndu-și jurnalul, îl băgă în buzunar și căseă una.

„Nu căseă, dnule, căci mă îndemni și pe mine.”

„E drept, nu e mai urit decăt o gură căscată ce seamănă cu o țasă deschisă. Dar’ ce să fac? Cu jurnalul am finit; cu ce să mă omor timpul?”

„Fă ce voesci. Eu nu pot ave în contuinu sfaturi pentru d-voastră.”

Fabricantul își scoase orologiul, mormăia ceva în sine și apoi timp îndelungat își aținti ochii asupra fetei.

„Scumpă dșoară Alice! Permite-mi să te incomodez cu o întrebare confidențială?”

„De ce nu?”

„Ai deja ales? Te-ai promis cui va deja?”

„Nu, domnule! Eu încă sînt deplin liberă!”

„Nici eu nu sînt legat încă cu catenele lui Hymen. Ađi-măne îmbêtrănesc. Ar fi timpul să-mi ved și eu după femeie. Fabrica mea de telefon rentează atît, că n’as veni în colisiune, dacă soția s’ar dori vara la cîte o scaldă de mare. Timpul mi-e scump. Abia îmi rămăne atîta, ca să mă pot arêta icî-colea. Cu femeie convin rar. Mie îmi placii, domnișoară. Permite-mi a-ți cere mîna!”

„Oh, dnule! Cuvintele d-tale mă aduc în mare perplexitate. Nici nu sciu ce să-ți răspund. Mă surprinzi cu cererea!”

„Privese-mă bine și răspunde-mi dacă-ți plac.”

„Regret. Foarte regret, dar’ trebuie să-ți răspund că nu. Îți mărturisesc sincer, că sînt de tot caprițioasă. În direcțiunea bărbăților sînt de tot pretențioasă. În închipuirea mea mi-am formulat un ideal...”

„Și acela?”

„Mai puțin seamănă cu d-ta.”

„Regret. Foarte regret! Mi-ar fi plăcut să folosese timpul de călătorie spre realizarea vechiei și favoritei mele idei de căsătorie. Acum trebuie să mă aștept vre-o cîțiva ani, până mi-se va mai întempla vre-o călătorie lungă și voi mai conveni cu vre-o femeie tînără ce-mi va trimite soartea. Dacă cumva nu-mi voi uita despre această temă.”

„Pagubă că nu călătoresc cu noi mai multe femei. Doară cutare te-ar fi ajutat. Astfel timpul își rămăne înzadar și eu întru adevăr îți sciu apreția pierderii.”

„Această cale lungă ar fi fost tocmăi deajuns, ca să putem isprăvi și ceremoniile cununiei.”

„Unde ai fi dorit a le îndeplini?”

„Cale de trei pătrare de oară de aici se află Louisville, acolo se opresce trenul o jumătate de oară. Atîta ar fi fost tocmăi deajuns, ca pretorul să ne însoțască.”

„Și d-ta și-ai fi lăsat soția să călătorească singură mai departe, ca să facă în destul încredere d-tale?”

„Și de ce nu? Timpul de mutare la mine și-l-ar fi putat designa după plac. Căci și muierile au să-și aducă în ordine afacerea, înainte de a lua după cap afacerile bărbăților. Sciu eu bine că te poate pretinde dela o femeie.”

În adevăr, în ce privese modul d-tale de cugețat, acela posedea deplina mea aprobare. Însă, dacă îmi este permis a scii, te-ai obișnuit d-ta totdeauna a-ți lăsa barbă lungă ureaui?”

„Oh! Asta depinde numai dela neistețimea bărbierului.”

„Cum? D-ta ești atît de risipitor, că nu poți însuși isprăvi un lucru atît de neînsemnat?”

„Mîna bărbierului e mai iute decăt a mea și timpul economisit îmi aduce îndoit eroagațiunile raderii.”

„Asta e alta! Dar’ uite, d-ta îți scoți din buzunar o sticlă cu brandy. Îți plac d-tale beuturile spirituoase? Nu ești membru la reuiniunile de temperanță?”

„Regret, dar’ această eroagațiune de lux nu mi-o pot detrage deloc. Dealcum e ars excelent, nu e cel de comun...”

„Vai! Să nu o destupi! Mă îngrozesc încă și de mirosul lui!”

„Pentru toată lumea, nu voesc să-ți fu spre îngreunare. Mai bine dar’ voi fuma. Am nisece țigaretu excelente.”

„Brrr! Amețesc de fumul lor.”

„Țigaretile profumate Santacrux...”

„Capet morb de mare, dacă numai o tragere din ea se va întempla în apropierea mea.”

„Nu o aprind dar! Fii liniștită! Măcar că țeu, nici președintele republicii nu fumează mai altcum în casa albă! Mă voi distraje dar’ cu puțin extract de rose.”

„Vai! D-ta ții încă și extract? Și încă de rose?”

„Poftiți ca nici cu acela să nu-ți fu spre îngreunare?”

„Și ai abđice d-ta și de această plăcere pentru voea mea?”

„Da!”

„Scii ce? . . . Dă-mi și mie o bucată din extractul de rose.”

„Foarte bucuros. Poftesse de-ți alege! Astfel ținînd amîndoi extractul, va trece timpul mai iute.”

„Îmbie-mă și cu țigaretile Santacrux, căci și eu m’am obișnuit a fuma din când în când.”

1800 de vagoane de peatră și se vor mai pune încă 1200 de vagoane. Adevăratele lucrări de întăritură se vor face numai în vara viitoare.

Demoralizațiunea în capitala Ungariei. Un lucru de tot scandalos s'a descoperit în Budapesta din partea poliției, — scrie „Pester Lloyd“. S'a aflat dovedit faptul, că mai multe persoane de diferite poziții în școală de mai mult timp copile de școală și le seduc în locuințe private. Copile în vîrstă de 12—15 ani, când ies dela școală, sînt întimpinate de fete mai în vîrstă, care le iau și le conduc în diferite case unde sînt tineri. Aceste fete, fiind de acele, care bat străzile neavînd nici o ocupațiune, sînt plătite de tineri, ca ele să înșele copile și să le aducă acasă la ei. S'a vădit copile care plecând din casa părintească nu s'au dus la școală, ci au plecat de-a dreptul în case unde sciau că se așteaptă ameri scandaloase. Poliția din Budapesta a început cercetarea cu toată energia și a descoperit deja și mulți dintre tinerii seducători, între dîșii se spune că s'a aflat și un înșevător. Căpitanul-suprem al orașului, Türk, a ordonat, ca băiețele la ieșirea lor din școală să fie supravegiate în modul cel mai strict.

Un preot criminal. Din comuna Moravița, comitatul Bács-Bodrog, vine veste despre un scandal. După o masă, la care beuseră cam mult, preotul comunei și cu trei prieteni se duseră la cârcimă, ca să mai petreacă. Aici făcură atîta șgomot și atîtea nebulii, încât curînd se adună tot satul. Oamenii, scandalizați de purtarea popii, începură să murmure și să facă observații puțin măgulitoare pentru el. Preotul se infuriă așa de tare de aceasta, încât scoase un revolver din buzunar și ca un turbat trase de două-ori asupra mulțimii. Din fericire n'a atins pe nimeni. Dar' faptul rămîne. Gendarmeria a trebuit să intervină, pe-ntr-un preotul să nu fie sfîșiat de mulțime.

Emigrări în Sèrbia. Se scrie din Timișoara, că un mare număr de familii, mai cu seamă din impregiurimile Pauciovei, a început să emigreze în Sèrbia. Sèptemîna aceasta a plecat la Belgrad primul transport.

Din Bucovina. La ședința generală a societății pentru literatura și cultura română în Bucovina s'a ales de președinte ei dl Eudoxiu baron de Hurmuzachi, eară ca membri ai comitetului: Dimitrie Ispescul, director al pedagogiului, Vasile Reptu, Isidor de Onciul, Constantin Popovici, profesori de universitate, și Dr. Volcinschi, medic.

Siguranța publică în Viena. De cîtva timp siguranța publică în Viena a început să apară într'o lumină foarte tristă. S'au întîmplat cîteva cazuri, că cerșitorii au atacat pe strade persoane, ba odată un cerșitor a și rănit cu un cuțit pe o persoană. Dilele trecute s'a întîmplat, că într'o prăvălie un domn, cumpărîndu-și o cravată, pînă-ce fata vîndătoare căuta bani, ca să schimbe o bancnotă de 100 de dete străinului, acesta lovî pe fata în cap, încît ea cădî amețită jos, în această vreme străinul a luat toți banii din pulpitul mesei și a dispărut.

Pușci franceze în Rusia. Guvernul rusesc a adoptat definitiv pușca Francezului Lebel pentru înarmarea infanteriei. 100 de milioane de ruble s'au acordat pentru fabricarea pușcii și a pravului fără de fum. Noua pușcă va fi de același tip ca și cea franceză, dar' ea o magazină cuprîndînd cinci cartușe, ceea-ce e invențiune belgiană.

Teatru. Alaltăseară s'a dat o reprisă a operii lui Kreutzer, „Das Nachtlager in Granada“, în beneficiul baritonului dl Konay. Teatral a fost bine cercetat, beneficiarul bine

„Cu cea mai mare plăcere!“
 „Dar' totuși mai bine cu țigarele.“
 „Și cu acele!“
 „Așa veți! Înainte însă de a le aprinde, nu va strica o înghițitură de brandy. Destupă numai sticla cu brandy.“
 „Oh! D'apoi că astfel laolaltă va fi o adevărată plăcere a călătorii. La toate ne place tot aceea. . . Ei veți! . . . Pentru-ce dar' ai avut antipatie mai înainte?“
 „Am voit numai să studiez modul de cugetare, obiceiurile și natura d-tale, că oare poți fi d-ta stăruind preste toate patimile? Căci am voit să dau un răspuns nou și mai hotărît cererii d-tale de mai înainte.“
 „Cu care te-am rugat pentru mîna?“
 „Da! Și acum după cele vădute și experiate. . .“
 „Oh! Doară pot spera?“
 „Poseși pe deplin învoirea mea.“
 „Oh! Eu muritor fericit! . . . Și totuși nefericit! . . . Nespus de nefericit! . . .“
 „Cum?“
 „Nu ne putem lua!“
 „Și de ce nu? Pentru D-țeu!“
 „Totmai mai înainte am părăsit stațiunea, unde sub pusa de o jumătate de oară puteam să ne cununăm. Eu acum la stațiunea următoare mă scobor, ca să-mi isprăvesc afacerile. La stațiunea mă așteaptă o ceată de comandanți!“
 „Ce să facem dară?“
 „Trebuie să așteptăm, pînă-cînd din întîmplare ne vom mai întîlni și vom ave ztăta timp superfluu, căt ne va trebui spre a ne pute căununa.“ Trad. de ista.

dispus și toate au mers destul de bine — la început. Dar' în actul final primadonna d-ra Wallner n'a mai apărut pe scenă, dintr'un motiv, pe care direcțiunea nu l'a împărțit publicului. Aceasta a cam incurcat treaba și a cam desilusionat publicul, ale căru așteptări dela această seară musicală au rēmas astfel nerealisate.

Aseară s'a dat în beneficiul dlui Indra farsa „Der Millionen-Goldonkel“ de Emil Pohl, cu musica de F. Müller și Conradi și cu o mulțime de adausuri musicale, cuplete, etc. Teatral a fost plin plinut. Publicul s'a amusat destul de bine și s'a dus mulțumit acasă. Mulțumit va fi rēmas și beneficiarul.

VARIETĂȚI.

(Cerșitorii bogăți). În orașul Mykland din America, acum cinci ani cerșitorii 'și-au înființat un club, la care depuseră în patru ani atîția bani, încât acum un an clubul începu să dea sume mari cu împrumut și ipototecă.

Primăria acelu oraș, avînd trebuință de un capital pentru întroducerea iluminării cu gaz, a publicat prin țiare, spre cunoștința bancherilor, că plătesce atîta dobîndă pentru cutare sumă de bani pe termen de șese luni pînă va pute să intre în stăpînirea unei sume de 300 mii dolari ce-i datorește o companie de miniere.

Clubul se oferi să dea suma. Primăria o primi și lucrările pentru instalarea gazului începură.

Însă termenul, pe care 'și-l luase primăria pentru înapoierea banilor trecu fără să poată face față angagiamentului, din cauza prelungirii procesului, pe care-l avea cu minarii.

Atunci clubul săracilor puse stăpînire pe un domeniu al comunei, conform stipulațiilor contractului de împrumut, și ađi orice locuitor din Mikland, care vrea să-și trimită vite la pășune pe domeniul, pe care mai înainte avea drepturi anumite, trebuie să se ducă să se înțeleagă cu clubul cerșitorilor, care arîndează imășul.

Membrii clubului sînt ađi, precum au fost totdeauna, cerșitori.

Cei bogăți au ajuns dar' un fel de vasali ai cerșitorilor.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele țiarului „Sieb-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 22 Noevmie n. Scandalurile de ieri din casa deputaților, replica slabă a lui Tisza, obstrucțiunea amenințătoare la desbaterea propunerii lui Irányi despre incolatul lui Kossuth, au produs descurajare și frică de o catastrofă în partidul ministerial.

Viena, 22 Noevmie n. Marele-principe moștenitor al Rusiei a descis astăzi dimineața la ambasada rusească și a plecat la ameađi la Petersburg.

La sèrbarea iubilară a artileriei rusești și-a exprimat Ţarul convingerea, că armata își va arăta valoarea pe câmpul de luptă, apoi a țis: „Să nu dea Dumnezeu, ca aceasta să se întempe în curînd, să ne ferească Domnul de această vreme grea.

Rio-de-Janeiro, 22 Noevmie n. Guvernul a decretat întroducerea sufragiului universal.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 22 Noevmie n. Casa deputaților. Rosner polemizează cu opoziția, expunînd, că Tisza 'și-a realizat programul în mod strălucit. El condamnă uneltirile fațioase ale opoziției. Hock impută lui Rosner, că totmai el a fost acela, care într'o adunare de popor în Oradea-mare a condamnat pe Tisza în modul cel mai vehement. Rosner recunoaște aceasta, dar' spune, că el a intrat de bunăvoie și din patriotism adevărat în partidul liberal, nu ca Hock, care a fost scos așa țicînd cu forța din acest partid.

Paris, 22 Noevmie n. În cameră s'a prezentat o propunere, de a se permite fabricațiunea liberă de chibrituri. Ministrul de finance a combătut această propunere, care cu toate aceste a fost primită. Acest eşec al guvernului a produs mișcare senzațională.

Berlin, 22 Noevmie n. Comisiunea însărcinată cu examinarea legii socialistilor a respins paragraful despre expulsare și a primit articolul, după care restrîngerea timpului, în care legea are să rēmană în vigoare, a căcut.

Londra, 22 Noevmie n. Regina va deschide în persoană noua sesiune a parlamentului.

Sosirea lui Stanley și Emir-pașa în Mpwapwa se confirmă. (Ieri s'a tipărit la acest loc din greșală Mowpwo în loc de Mpwapwa. Red.)

Bibliografie.

Au ieșit de sub tipar următoarele scrieri:
 „Scrisoare deschisă dlui C. Boerescu, privitoare la starea internatului liceului Mateiu Basarab sub conducerea profesorului G. A. Zamfiro, de Nicolae Mihăilescu, profesor la liceul Mateiu Basarab. București.

Unirea Românilor din Transilvania cu biserica romano-catolică, teșă pentru licență în teologie, de George C. Vintu. București.

Aron Pumnul. Voci asupra vieții și însemnății lui, de Ioan al lui G. Sberia. Cernăuți.

Istoria romând cu narațiuni, între care și resumate, pentru școlile primare de ambele sexe, de Gr. G. Tocilescu, profesor la universitate.

Privire generală asupra monumentelor naționale și mijlocul de a împedece distrugerea lor, de N. Gabrielescu, arhitect.

A 55-a sesiune a asociațiunii britanice pentru înaintarea științelor, dare de seamă de Gr. Ștefănescu, membru al Academiei române.

Raport asupra comerțiului general al Bulgariei pe anul 1882—88, de T. G. Djurava, agent diplomatic și consul general al României în Bulgaria. București.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 28 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Paul Tottan, în Klek, decătră tribunalul reg. din Becicherecul-mare.
 — 30 Noevmie st. n. a. c. imobilele lui Ioan Millovan decătră judecătoria cerc. din Orșova.
 — 11 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Nicolaus Anselm decătră judecătoria cerculă din Vinga.
 — 6 Decembrie st. n. a. c. mobilele lui Paia Mirkov, în Carlova, decătră executorul jud. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de țile:
 — la rēmasul după Ioan Franz, la judecătoria cerc. din Sighișoara;
 — la rēmasul după Ivanoe Dudaș (din Medgher), la tribunalul reg. din Oradea-mare;
 — la rēmasul după Sima Tyuresin, la tribunalul reg. din Becicherecul-mare.

Posturi vacante:

— Un post de subje la judecătoria cerc. din Lugoș. A se adresa în două sèptemîni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Tisa-Sânt Imre (ettul Solnoc), prelîngă cautiune de 100 fl.; dotațiune 180 fl., paușale 40 și ca amanuare 30 fl. A se adresa în trei sèptemîni la direcțiunea postală în Budapesta.

Căalendarul țilei.

11/23 Noevmie.

Iulian: Mina.
Gregorian: Clement.
Soarele: răsare 7.5, apune 4.24.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Noevmie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 736.1)	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vîntului
Observat	Diferența din țipăz		
741.4	-0.3	+1.3	+2.3 0.0
			0

Din țeară, 20 Noevmie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul	
			direcția	țaria
Budapesta	780	-0.5	NV	1
Sătmăr	775	+1.8	NV	2
Cluj	779	+1.8	V	3
Orșova	779	+0.2	S	1
Timișoara	780	+2.2	N	1
Arad	779	+2.0	NV	2
Panciova	779	+3.4	N	1

Sosiți în Sibiu.

La 22 Noevmie n.
 Hotel „Neurivner“. Rosenblüh și Carri din Budapesta; Verzar din Viena, comercianți.
 Hotel „Imperial Romanilor“. A. Szekula, inspector-superior din Cluj.
 Hotel „Meltzer“. Langhammer, inginer din Mecurea. Toplitzy, căpitan din Orăștie.
 Hotel „Habermann“. Iacob Polarscck din Cetatea-de-Baltă; Solomon Weiss din Pianul-de-Jos, comercianți.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Abonament. Abonament 40.
 Duminecă, în 24 Noem. 1889:
 „Margareth and Făustling“. Operetă paradistică (Faust) în 5 tablouri, de Iuliu Hopp.

Economic.

O nouă cameră comercială și industrială. „Pester Lloyd“ aduce șcierea, că Mercuri în 20 l. c. la 2 oare p. m. s'a prezentat o deputațiune din comitatul Torontal, sub conducerea prințului Thurn-Taxis și a celorlalți doisprezece deputați ai cercului electoral Torontal, la ministrul de comerț Baross, căruia îi imanuă o adresă ce conținea cererea pentru instituirea unei camere comerciale în Becicherecul-mare pentru teritoriul comitatului Torontal. Cererea e motivată prin importanța ce o are Becicherecul-mare și comitatul Torontal pentru comerțul de cereale al țerii, mai departe cu aceea, că numărul comerțanților și industrialilor comitatului se urcă aproape la 20.000 și suma acordată ca subvențiune camerei comerciale din Timișoara în tot anul la 8000 fl., prin urmare suficientă pentru de a asigura existența camerei.

Societatea regiei tunului în Turcia. Venitele societății regiei tunului imperiului otoman au fost în luna lui Octovmie de 14,000.000 piastri, contra 13,600.000 în Octovmie a trecut.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anuță următoarele insolvențe: Iacob Glücksman, comerciant de manufacturi în Viena; Iuliu Miko, comerciant improtocolat de măruri de modă în Kramau; Francis Köstler, comerciant în Praga; Isosif Wlaschek, comerciant de măruri de modă în Freiheit; Eugen Forberger, comerciant în Wallendorf; Adolf Apfel, comerciant în Galgócz; Maria Feldmann, comerciantă de pănură în Tarnov; Avram Liebling, comerciant în Tarnopol; Moise Weber, comerciant în Colomea; țraji Gebauer, firmă comercială în Mișcolț; Samuel Hirsch Rothblum, comerciant de măruri de modă în Cracovia; Isosif Neubauer, arîndator al restaurațiunii casei în Linz; Isosif Kaltenbrunner, croitor în Klagenfurt; Iacob Fürth, comerciant în Cinci-Biserici; M. Reikovits, firmă comercială în Leutschau; Mauriciu Beck, comerciant impr. de măruri mărute în Viena; Francis Kumpfmüller, comerciant în Rohrbach; Baruch M. Schmal, comerciant impr. în Tarnov; M. Fritsch, comerciant în Steyr; Maximilian Punzengruber, comerciant în Schwarzenbach; Ludovic Rosenblüh, comerciant impr. în Tiszațok; Frideric Scherger, comerciant de pele în Brașov; Alexandru Tökésy, comerciant în G-Sămicelș; Leopold Brand, comerciant în Tirnaui; Ioan Neulichedal, sârmar în Zwölfmalgreien.

Piața cerealelor din portul Brăila.
 Operațiunile efectuate în 6 Noevmie 1889.

Cașica lui Zerman, grâu 3500 hect., 9'65 lei. Emberico lui G. Mendl, grâu 2300 hect., 10'40 lei. Vamvuri lui Manuari, grâu 4300 hect., 10'45 lei. Evloghio lui L. Mendl, grâu 3850 hect., 12'50 lei. Curvisiano lui L. Mendl, grâu 4050 hect., 11'42 1/2 lei. Curvisiano lui L. Mendl, grâu 4450 hect., 11— lei. Bach lui L. Mendl, grâu 1680 hect., 10'17 1/2 lei. Bach lui L. Mendl, grâu 3400 hect., 10'65 lei. Cambano lui L. Mendl, grâu 1800 hect., 10'30 lei. Cambano lui Peirano, grâu 1900 hect., 10'30 lei. Cambano lui Peirano, grâu 1050 hect., 10'80 lei. Sassu lui Peirano, grâu 2000 hect., 11'80 lei. Sassu lui Peirano, grâu 900 hect., 11'50 lei. Sassu lui Carnevalli, grâu 10.100 hect., 10'40 lei. Vechsler lui Fanciotti, grâu 3200 hect., 10'55 lei. Cașighera lui G. Mendl, grâu 1700 hect., 10'35 lei. Cașighera lui G. Mendl, grâu 1100 hect., 10— lei. Grosovic lui Schmirer, grâu 1400 hect., 10'35 lei. Eisenstein lui Schmirer, grâu 2200 hect., 10'47 1/2 lei. Politi lui Frischman, grâu 1800 hect., 9'80 lei. Sassu lui Manari, orz 2200 hect., 6'20 lei. Portocala lui Manari, orz 2730 hect., 6'30 lei. Portocala lui Feitler, orz 3000 hect., 7'75 lei. Perlea lui Peirano, orz 1800 hect., 4'85 lei. Perlea lui Peirano, orz 800 hect., 5'20 lei. Perlea lui Feitler, seară 1700 hect., 7'65 lei. Sassu lui G. Mendl, seară 1200 hect., 7'37 1/2 lei.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rimători în Steinbrach. În 18 Noevmie n. s'a notat: ungurești bețrâni grei 45— cr. pînă 45 1/2 cr., ungurești grei, țineri 47— cr. pînă 48 1/2 cr., 4e mijloc 46— cr. pînă 47 1/2 cr., ușori 44— cr., pînă 45— cr., mărfa țărănească, grea — cr., pînă — cr., de mijloc 44— cr., pînă 54 1/2 cr., ușoară 42— cr. pînă 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony grei 43— cr. pînă 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sèrbesci grei — cr., pînă — cr., transito de mijloc 47— cr., pînă 48 — cr., transito ușori 47. cr. pînă 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. pînă — cr. per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de măruri din Budapesta dela 20 Nov. 1889.

Sămînto	Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela pînă	Qualitatea per Hect.
Grâu			
Bănațenece nou	74	—	79
Grâu dela Tisa	78	8.35	8.40
Grâu de Pesta	78	8.30	8.35
Grâu de Alba-regală	78	8.35	8.40
Grâu de Bácska	78	8.35	8.40
Ungurec de Nord	74	—	75

Sămînto, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.	
		dela pînă	dela pînă	dela pînă	dela pînă
Săcară		70—72	7.20	7.40	
Orz	Nutreț de vinarș	60—62	6—	6.30	
	de bere	62—64	6.85	7.70	
	de orez	64—66	8—	9.50	
Ovuz		39—41	7—	7.4	
Cucuruz (porumb)	bănaț. de altoiun	75	4.80	4.85	
Meiu		78	4.70	4.75	
Hrișcă		—	5.20	5.40	

Măruri pe termen.	Grâu	Cucuruz	Ovăș	Prețul pe 100 chilogr.	
				dela	pînă
de primă.	8.69	7.88	7.10	8.60	7.90
de toam.	5.11	5.11	5.11	5.11	5.11
Main-lem.	—	—	—	—	—
Aug. Sept.	—	—	—	—	—
de primă.	7.36	—	—	7.36	—
de toam.	—	—	—	—	—

Produse diverse	Soiul	Omul	dela pînă
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	48—	56—
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
Oleu de rap.	rogie	36—	44—
Oleu de in	rafinat	43—	44—
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	59—	60—
Sălină	svêntită afumată	47—	50—
Sșu		57—	58—
Prune	din Bosnia, în buți	32.50	3.50
Lictar	din Sèrbia, în saci	—	—
Nuci	slavon, nou bânățenece	08.50	09—
Gogoși	din Ungaria	17—	18—
Miere	unguresci sèrbesci	—	—
Ceară	brută	27—	28—
Spirit	galbînă străcurată de Rosenau	32—	33—
	brut	120—	121—
	Drojdiune de spirit	12.75	13—
		16.50	17—

Cursul pieței din Sibiu.
 din 22 Noevmie st. n. 1889.

Hărție-monetă română	Cump. 9.35	vînd. 9.40
Lire turcesci	10.65	10.70
Imperiali	9.65	9.70
Rublie rusești	1.24	1.25

Bursa de Budapesta
 din 20 Noevmie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6 1/2%	101.80
" " " 4 1/2%	97.25
Împrumutul căilor ferate ung.	114.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113—
Bonuri rurale ung.	83.20
" " cu cl. de sortare	—
" " bânățene-timișene	—
" " cu cl. de sortare	—
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dișma ung. de vin	99.75
Împrumut cu premiu ung.	139.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	127.50
Rentă de hărție austriacă	100.75
" " aur austriacă	85.50
Losuri austr. din 1860	139—
Acțiunile băncii austro-ungare	923—
" " de credit ung.	335—
" " austr.	312—

Bursa de Viena
 din 20 Noevmie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6 1/2%	101.15
" " " 4 1/2%	97.15
Împrumutul căilor ferate ung.	114.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	95.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	113—

Aici cumperi mai ieftin

MATERIILE de MODĂ pentru DAME și DOMNI,

toate cele mai bune materii pentru reverenți,

universe articole pentru croitorii și marchande de mode,

asa precum mărfuri de țesut (brodat) și împletit,

cumpărate de mine din DEPOSITUL DE MARFĂ AL MASEI CONCURSUALE cu cele mai moderate prețuri.

Succesorul lui Gregor Mateiu „G. M. KLEISCH”, piața mică Nr. 15 (odinoară local de magazină).

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!
Uleul de urechi
al medicului-superior de stab
Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu- rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicioase. Molestul tuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebunțării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 36

Institutul tipografic din Sibiu.

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipărește cărți de tot felul, anunțuri de casatorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografil, scrises în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar:

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote, president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU

Călimdaru Poporului pe anul comun 1890.

Cuprinsul: Călimdar astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondență telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — Moș Ioan Roată, povestire de Ioan Creangă. — Cine a scos pe Adam și pe Eva din Raiu? — Povestea de Petru Ispirescu. — Economic: Desfundarea pământului. — Săgara. — Tășelatul animalelor de muncă. — Poesii: „Ear” când voi fi... de Mihail Eminescu. — Regele cel mai iubit, de Matilda Cugler-Poni. — Nu plângă că te dau uitării, de Veronica Micle. — Cântec vechiu, de T. Robeanu. — Întâlnirea, de Teodor Șerbanescu. — Mănoasă! de George Coșbuc. — Un tip american, naratiune. — Originea Țiganilor. — Proverbiu armenesc. — Anecdote populare: Pomana Țiganului, de G. H. Grandea. — Ovruul și Dorobanțul. — Țiganul la popa. — Petreocere bună! — Era iute de picioare. — Trei surzi. — Doine populare. — Țirgurile din Ardeal, Ungaria. Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul.

SPRE A EVITA Insolvența,

o fabrică vieneză de rufe Jäger-iane a fost silită să-și arunce formal această marfă, nouă ni-a succedat a-i cumpăra întreaga provisiune cu un preț bagatel și am compus

ADJUSTĂRI de IARNĂ

pentru domni, dame și copii,

pe care le cinstim pe jumătate ori pe a treia parte. Dacă voesci să remâi sănătos, la nici un cas să nu întârzi a-ți procura următoarele

Rufe Jäger-iane Imitat

deoare-ce aceste, în urma împărțirii egale a căldurii pe corp, resistă necondiționat influențelor păgubitoare ale naturii.

Grupul I. pentru domni:		Grupul II. pentru dame:	
1 jachetă Jäger-iană . . .	prețul 2.40	1 jachetă Jäger-iană . . .	prețul 2.70
1 ismeană ” . . .	2.50	1 ismeană ” . . .	3.—
1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană ” . . .	—60	1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană ” . . .	—60
1 păr. ciorapi Jäger-iani ” . . .	—60	1 păr. ciorapi Jäger-iani ” . . .	1.—
1 „ mănuși ” . . .	—80	1 „ mănuși ” . . .	1.—
Prețul real 6.90		Prețul real 8.50	
Obiectele de mai sus le vindem numai cu 2 fl. 95 cr. v. a.		Obiectele de mai sus le vindem numai cu 3 fl. 95 cr. v. a.	
Grupul III. pentru băieți și fetele dela 6—12 ani:			
1 jachetă Jäger-iană, 1 ismeană Jäger-iană, 1 păr. încălțitoare de puls Jäger-iană, 1 păr. ciorapi Jäger-iani, 1 păr. mănuși Jäger-iane; prețul real împreună fl. 4.25.			
Acest grup III. îl vindem pentru fl. 2.25 v. a.			

Câtă vreme ține provisiunea.

Pecătuesce acela, care nu se folosesc cu această ocaziune.

Se expediază prelungă trimiterea prețului ori prelungă rambursă postală. — Acela, care comandază toate trei grupurile și trimite înainte prețul lor, primesc marfa scutită de porto. — Să ni-se indice, dacă persoana e mare ori mică.

J. Steiner & Comp. Budapester Waaren-Export
Budapest, III., Lajosgasse 181.

La începutul sezonului

LUCRĂRI de TAPISSERIE,

subsemnata recomandă onoratelor dame lucrurile cele mai noue în broderii începute și gata, precum și toți articolii ce se țin de ele, cu prețurile cele mai ieftine; modele mai vechi în prețul cumpărării.

Garantând o executare promptă, mă rog de frecvență.

Cu toată stima **Ios. Sterzing,**
mai nainte **I. S. Winkler,**
Sibiu, strada Cisnădiei 12.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIU.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR ȘI ELENA.

Istoria preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu pěrul de aur.

Adecă: o inchipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

LEONAT ȘI DOROFATA.

Dialog între bețivul din Longobarda și muiera lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24

P. T. Recomand **depositul meu de ghete** de stradă, călătorie și salon și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătești, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neintrecutei mele alifii de bătături** și asupra **excelentei alifii de degerături.**

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.